

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

نعمت الله مختارزاده

۱۵ دسمبر ۲۰۱۹

مصنفاغوش

ای کاش شبی تنها ، دعوت به برت باشم
با عالم رویاها ، در پشت درت باشم
بی تک و بی زنگ و ، بی حلقه و بی زنجیر
مهمانیکه از اخلاص ، گشته خبرت باشم
آغوش چو بگشایی ، از بهر پذیرایی
با حلقه دست خود ، تنگ کمرت باشم
زیب چمنت کردم ، با شبنم و عطر و گل
در باغ دوچشمانت ، پیش نظرت باشم
یک فصل ، بهار آرم ، در بستر آغوشت

از پیکرِ پُر مهرت ، چیده ثمرت باشم
با بوسه گرمِ خود ، بر نرم لبانِ تو
گه جامِ شراب و گه ، شهد و شکرْت باشم
تو ، مست ز احساسم ، من ، نشئه ز احسانت
منظورِ سخاگشته ، مَهْدِ شَبَرْت باشم
ای دلبرِ بی آزار ، دلبرِ ده گِ بیخار
دیوانه عشقِ بی ، خَوْف و خَطَرْت باشم
چون شمع بی فروزم ، پروانه صفت سوزم
آواره تر از مجنون ، دیوانه ترْت باشم
گلهای نوازش را ، از دورِ لبْت چیده
هر بار به امید ، بارِ دگرت باشم
سر مانده به آغوشت ، در آن شب تنهایی
ای کاش نیاید صبح ، شامِ دگرت باشم
تو مست و خراب از من ، من غرق ، در آغوشت
هم قایق و هم لنگر ، هم بحر و برت باشم
در معبدِ انعامت ، از پیکر و اندامت
چون زائرِ حاجتمند ، بس بهره ورت باشم
در مذهب و دینِ ما ، نه منبر و محرابی
(پس) کفرِ دو چشمان ، پُر از شررت باشم
از کعبه و بتخانه ، با فخر گریزانم
چون قبله تو میباشی ، آب و حجرت باشم
در مصحفِ آغوشت ، آیاتِ وصالت را

مَدُّ و شَد و پِش و هَم ، زِیر و زَبَرَت باشم
ای کاش که این آمال از لطف ، شبی گردد
مقبولِ قبولِ تو ، تا مفتخرت باشم
در کعبه نازِ تو ، با عجز و نیاز اُفتم
تو ، نورِ وصال و من ، شام و سحرت باشم
بزمِ عَسَلینت را ، لحنِ نمکینت را
نظمِ غزلینت را ، نقدِ اثرت باشم
با نغمهٔ بیتابی ، آن لحظه که می نالی
تاب و تب و افعان و ، آه و ضَجَرَت باشم
هنگامیکه برگردم ، احساسِ گنه منما
عِصیانگر و عاصی ، جَبَر و قَدَرَت باشم
کز سنگرِ نامردان هر تیری که می آید
با جان و دل و سینه ، دایم سپرت باشم
« نعمت » به قضا راضی ، ای مصدرِ اختیار
دعوت به بَرَت بنما ، تا خیر و شَرَت باشم